

DANIEL TERMONT EN SAS VAN ROUVEROIJ willen samen verder.

‘Wie had dat gedacht?’

Ze konden het in Gent zelf haast niet geloven: niet alleen houdt Paars er stand, de socialisten krijgen er ook nog eens een bonus van 6,5 procent.

DOOR ANN PEUTEMAN

‘Makkers, ten laatste male! Tot den strijd ons geschaard, en d’Internationale zal morgen heersen op aard!’ Een veertiger in donkergrijs Hugo Bosspak neuriet half spottend het strijdlied van de ware socialist. Dat ze toch wel een stijlvollere locatie hadden kunnen vinden dan een partytent, zegt hij. En dat de witte wijn naar kattenpis smaakt. ‘Maar allez, we hebben toch gewonnen en dat is het voornaamste. Schol!’ En dan ernstig: ‘Gent is vandaag een voorbeeld voor heel Vlaanderen, zelfs voor de federale regering. Als ze daar zouden samenwerken zoals de sossen en de blauwen bij ons, dan zou het tenminste vooruitgaan.’

Stijlvol of niet, de tent die voor de gelegenheid op het binnenplein in de Zebrastraat is neergepoot, zit goed vol. Op de stoep, aan de ingang van de hippe privéclub Zebra Point, overal hangen groepjes uitgelaten mensen rond. Oude militanten, jonge sympathisanten, jolige studenten die van het Filmfestival in de Decascoop zijn afgezakt, apetrotsche gemeenteraadsleden in spe, rood aanggelopen schepenen, een paar schaterende parlementsleden en zelfs de vicepremier herself. ‘Ongelóóflik! Ik heb hier geen woorden voor. Wie had dat gedacht?’ glundert Freya Van den Bossche. In háár Gent, waar ze zo bang was voor haar eigen score na wat federaal gewoel en waar haar partij het zonder de immens populaire Frank Beke moest doen, gaat de SPA fors vooruit. Een

paar uur eerder was ze Guy Verhofstadt al voor de VRT-camera’s in de armen gevallen toen bleek dat Paars in Gent overeind zou blijven en zelfs een comfortabeler meerderheid krijgt.

Lange coalitiebesprekingen zijn er dus niet nodig, want de SPA en de VLD hebben nooit onder stoelen of banken gestoken dat ze samen verder willen. Wellicht hebben ze de nieuwe coalitie meteen na Verhofstadts speech al beklonken in café Den Turk tegenover het stadhuis. Als Daniël Termont, die straks Frank Beke zal mogen opvolgen, er een uur later buitenstapt, is hij nog altijd een beetje beduusd. ‘Proficiat’, prevelt CD&V-lijsttrekker Filip Van Laecke, die al even verbaasd is dat zijn partij niet alleen wéér buiten de meerderheid valt, maar ook nog eens

met meer dan 2 procent inkrimpt.

Termont rept zich naar de Zebrastraat, waar ze ongeduldig op de held van de dag wachten. En dat is hij ontegensprekelijk. Met 19.800 voorkeurstemmen, amper minder dan Beke in 2000 behaalde, laat hij de concurrentie ver achter zich. Ook de liberale lijsttrekker Sas van Rouveroij, die hem tijdens de mediagenieke knuffelsessie op het stadhuis met een welgemeende zoen op zijn kale schedel feliciteerde. Vorige maand waren de twee lijsttrekkers nog een paar weken lang opposenten, maar lang duurde dat niet. Na de voor de Gentse VLD zo desastreuze VRT-peilingen gooide ook Van Rouveroij het roer om in de richting die de premier al een tijdje aanhield: hij trok voluit de kaart van Paars en ging niet meer voor de burgemeestersslerp. Verhofstadt, die de voorbije maand wel degelijk uitgebreid campagne voerde in zijn thuisstad, poseerde zelfs samen met zijn vicepremier voor een opgemerkte affiche. Was het die ietwat kleffe campagne die het hem deed? Was het de volkse uitstraling van Termont? Wellicht zijn de twee meerderheidspartijen gewoon beloofd voor hun goede bestuur.

Iets na middernacht. Ook Frank Beke arriveert in de tent. Luidkeels scandeert de menigte zijn naam. Meer dan achtduizend Gentenaars gaven hem nog een *dank je*-stem en zijn partij draagt hem op handen. 'Ach, ze zullen hem rap vergeten, want ze hebben al een nieuwe held', zegt een oudere dame. 'Beke begon zonder grote aanhang en groeide uit tot een ontzettend populaire burgemeester. Termont beleeft al een climax voor hij goed en wel begonnen is. Ik ben benieuwd hoe het hem zal vergaan.'

